

INFORMACJA
O UROCZYSTOŚCIACH
POGRZEBOWYCH
ŚP. STANISŁAWA MARCINIAKA
PS. „NIEWINNY”
ROGÓŹNO, 20 MARCA 2024 R.

ORGANIZATORZY:

Instytut Pamięci Narodowej
Oddział w Lublinie

Lubelski Urząd Wojewódzki
w Lublinie

Urząd Gminy Ludwin

Parafia Rzymskokatolicka
pw. św. Wawrzyńca Męczennika w Rogóźnie

PLAN UROCZYSTOŚCI POGRZEBOWYCH

12:00 – przywiezienie i wprowadzenie trumny
ze szczątkami śp. Stanisława Marciniaka do
kościółka pw. św. Wawrzyńca w Rogóźnie,
Rogóžno 21, 21-075 Ludwin;

12:10 – różaniec i czuwanie przy trumnie;

12:30 – Msza pogrzebowa w intencji
śp. Stanisława Marciniaka;

13:45 - uformowanie konduktu pogrzebowego
i przemarsz na cmentarz parafialny;

14:00 – uroczystości pogrzebowe z asystą
wojskową na cmentarzu parafialnym.

**STANISŁAW MARCINIAK PS. „NIEWINNY”, „JANUSZ”,
ŻOŁNIERZ BATALIONÓW CHŁOPSKICH,
ARMII KRAJOWEJ ORAZ
ZRZESZENIA „WOLNOŚĆ I NIEZAWISŁOŚĆ”**

Urodził się 1 sierpnia 1915 r. w miejscowości Dratów w powiecie lubartowskim. Był synem Stanisława i Józefy z d. Ozga. W latach 1937-1938 odbył służbę wojskową w 12. Pułku Ułanów Podolskich. W okresie niemieckiej okupacji był żołnierzem Batalionów Chłopskich na placówce w Abramowie.

Od stycznia 1946 r. był członkiem oddziału Józefa Struga „Ordon”. Ujawnił się w 1947 r. przed Powiatowym Urzędem Bezpieczeństwa Publicznego w Chelmie, jednak pozostał dalej w konspiracji. Po śmierci „Ordon” i jego zastępcy Stanisława Falkiewicza pseud. „Ryś”, przejął w grudniu 1947 r. komendę nad oddziałem. Grupa przetrwała w terenie do maja 1948 r., kiedy uległa rozpadowi. Marciniak wyjechał wówczas na Ziemię Odzyskane, a następnie do Płocka. Pracował w stoczni rzecznej w Płocku jako strażak i strażnik przemysłowy. Poszukiwany przez UB, powrócił we wrześniu 1951 r. na Lubelszczyznę i dołączył do oddziału Edwarda Taraszkiewicza pseud. „Żelazny”.

Został aresztowany 6 października 1951 r. w wyniku obławy zorganizowanej przez UB-KBW w kolonii Zbereże nad Bugiem i przewieziony do Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego we Włodawie. Stamtąd został przeniesiony do Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Lublinie, a następnie osadzony w więzieniu na Zamku w Lublinie. Przeszedł intensywne i ciężkie śledztwo. Wojskowy Sąd Rejonowy w Lublinie 14 sierpnia 1952 r. skazał Marciniaka na karę śmierci, którą wykonano 12 stycznia 1953 r. w więzieniu na Zamku w Lublinie.

Szczałki Stanisława Marciniaka odkryto w listopadzie 2017 r. podczas prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN na Cmentarzu Rzymskokatolickim przy ul. Unickiej w Lublinie.